



**Wie**  
Klaas Nanninga (59) en Anneke Goldsteen (53)

**Waar**  
Korreweg, Groningen

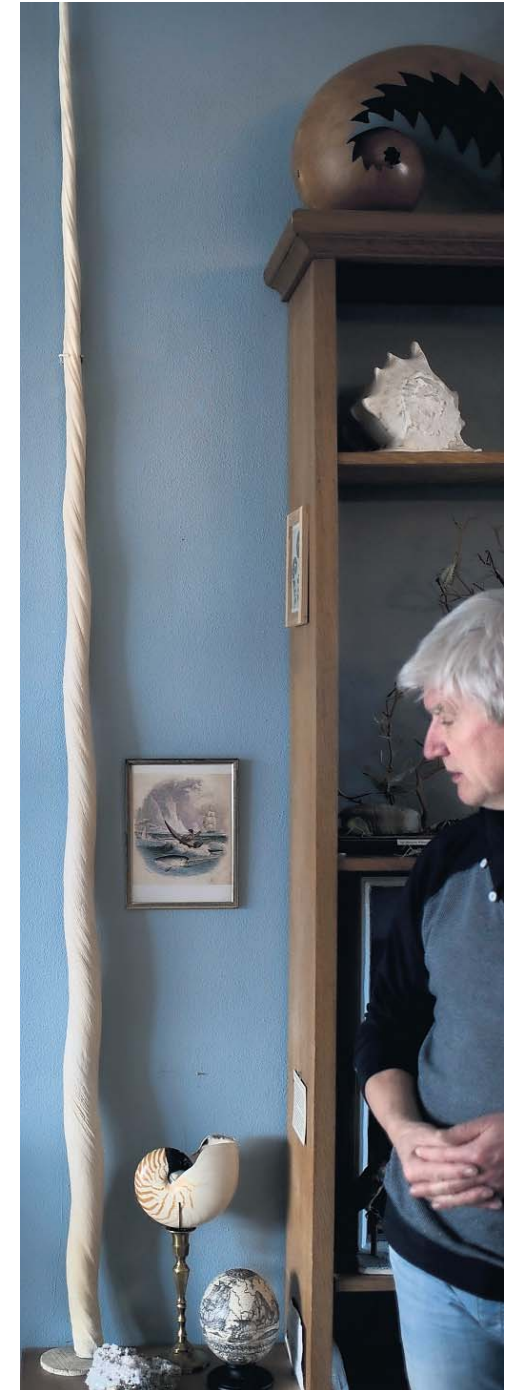
**Wonen hier sinds**  
2004

**Favoriete plek in huis**  
Voor beide de woonkamer. Klaas: "Die is een soort samenvatting van ons leven. Daar zie ik hoe de kunst en de natuur goed samengaan." Anneke: "Er staat een mooie mix van ons beiden. Het is een geheel."

**Woontip**  
Klaas: "Verrijk je huis met dingen die een geschiedenis meedragen, voorwerpen met een 'ziel.'"  
Anneke: "Varieer met wat je al hebt, een goede kleur op de achtergrond kan ook veel doen."

**Favoriete woonwinkel**  
Vos Interieur voor inspiratie, kringloopwinkels om in te slaan. Anneke: "En dan kijken we hoe we het naar onze hand kunnen zetten."

**Woonwensen**  
Anneke: "De vloer in de woonkamer aanpakken en kleden, gordijnen en accessoires er op afstemmen."  
Klaas: "Meer ruimte, zodat de voorwerpen in het museum nog mooier uitkomen en de collectie kan groeien."



## Wonen in een museum

Klaas Nanninga verzamelt al vijftig jaar van alles wat de natuur te bieden heeft. Zijn vrouw Anneke Goldsteen maakt kunst. In hun huis aan de Korreweg vonden ze een plek om beide passies de ruimte te geven. Daarmee trekken ze nu geregeld bezoek: ze wonen in hun eigen museum.

Tekst  
**DIANE ROMASHUK**  
Foto's  
**CORNÉ SPARDAENS**



**W**ie voor het eerst bij oud-biologieleermeester Klaas Nanninga en kunstenaar Anneke Goldsteen binnenwandelt, kijkt ongetwijfeld zijn ogen uit. De benedenverdieping van hun huis is opgedeeld in een atelier en een natuurmuseum. Maar ook het woongedeelte boven ligt op de bezoekersroute en is voornamelijk ingericht met eigen kunst en zelf gevonden natuur.

Er staat altijd wel iets opmerkelijks in het zicht: van opgezette vossen en een pinguïn op de vloer, vogels en slangenhuiden aan het plafond, tot keramische werken die geïnspireerd zijn op heiligenbeelden in de vensterbanken. Wat ook opvalt, is dat het geen chaos is. De meeste vogels, vlinders en kameleons staan keurig achter naambordjes in een grote wandkast. En alles is zorgvuldig afgestemd op vorm en kleur. „We hebben onze hobby's bewust ook

ruimte gegeven in de woonkamer. Daar wil je toch jezelf laten zien", vertelt Anneke.  
Wat je van haar hand in huis vindt is heel divers: keramiek, fresco, papier-maché of gips, van ruimtelijk tot plat en van realistisch tot abstract. Ze creëert haar eigen werken, zoals beelden van vrouwen of ruïnes, en zet oude spullen naar haar hand. In een opengeslagen koffer in haar atelier huist nu een geschilderde blote man. Een saai, zwarte inbouwkast op de slaapkamer verander-

de ze in vrolijk blauw met Van Goghs 'Amandelbloesem' op de deuren. En de oude tafel in de woonkamer fleurde ze op door een letterbak gevuld met kleurige schelpjes, steentjes, en slakenhuisjes onder de glasplaat te zetten. Anneke: „Inrichten met kunst en natuur levert veel creatieve mogelijkheden op." Aan ieder, 'inclusief op internet', gevonden voorwerp van Klaas kleef

>

een verhaal. Als voorbeeld pakt hij een kokervormige spons. „Een Venusmandje”, vertelt hij. „Het is een skelet spons van glasvezels van superieure kwaliteit. Daarmee kan hij op de donkere zeebodem als een schemerlampje schijnen.” De spons herbergt ook nog de skeletjes van een garmalenpaar. Klaas: „Soms gaan die er in wonen. Ze eten zichzelf letterlijk klem: op een gegeven moment kunnen ze niet meer tussen de vezels door. Alleen hun kindjes zullen het nest nog verlaten. In Japan staat het Venusmandje daarom symbool voor het huwelijk.”

„Nu vinden mensen het vaak bijzonder hoe wij wonen, maar in de zeventiende eeuw zag je overal in Nederland zulke 'woonmusea”, zegt hij. „Het was de Gouden Eeuw. Gegoede burgers haalden schilderijen, beelden en naturalia in huis om te laten zien dat de wereld binnen handbereik was.” Zelf laat hij zich vooral graag verwonderen door zijn omgeving. Als klein jochie zwierf hij tijdens kampeervakanties op Schiermonnikoog al het hele eiland over om te ontdekken. Wat hij de moeite waard vond om te bewaren, ging mee naar huis: schelpjes waarvan hij de namen wilde weten, mooie ronde rolsteentjes, schedeltjes, oude pijpkoppen, botjes.

Niet iedereen wist zijn verzameling altijd op waarde te schatten. Het kostte hem zijn eerste studentenkamer. „Nu ben ik gediplomeerd preparateur, maar tijdens mijn studie begon ik niet met het opzetten van dieren. Toen ik een velletje van een hermelijn in een bak water had gelegd om te weken, stonk dat enorm. Mijn huisbaas kon dat niet waarderen, hij heeft me op straat gezet.”

Maar vrijwel alles wat Klaas de afgelopen vijftig jaren vond, heeft nog altijd een plek in huis. „Verzamelen is een manier om vast te houden aan de beleving”, verklaart hij. „En ik word nog steeds blij van de mooie vormen en kleuren, en de verhalen.”

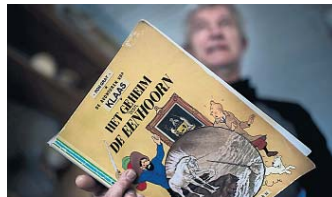
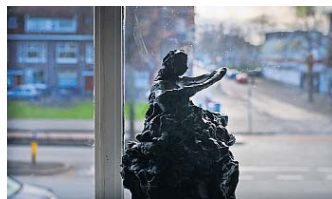
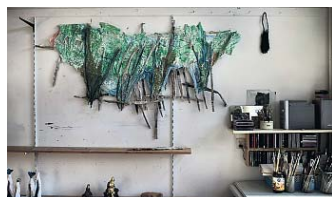
De 'verrukking' delen met anderen is de andere helft van het plezier. Hierom belandde hij na zijn studie biologie voor de klas. En stelden hij en zijn vrouw hun huis ook open voor bezoekers. Toen ze met haar verzamelaar trouwde en ging samenwonen moest Anneke haar idee van een collectie met opgezette dieren in huis wel bijstellen: „Het beeld dat ik erbij had was stoffig, niet fris. Maar zo bleek het helemaal niet te zijn.”

Nu vindt ze het hartstikke leuk. Voor haar werk is de collectie van Klaas een onuitputtelijke inspiratiebron voor vormen, kleuren en patronen. „Mijn kunst en zijn natuur gaan goed samen. Soms letterlijk: boven de bank hangt bijvoorbeeld een abstract schilderij van mijn hand, terwijl daarnaast een kastje opgezette vlinders hangt, geïnspireerd door het schilderij.”

Zelf heeft ze een bescheiden collectie van oude sleutels en theepotten. „Een paar vind ik wel genoeg, na een tijdje mag er ook wel weer ruimte komen voor iets nieuws.” Hoewel een museum toen ze verhuisden nog niet het plan was, speelde de natuurverzameling bij de keuze voor hun woning al wel een belangrijke rol. Anneke: „We vielen echt voor de ruimte. Het zijn een beneden- en bovenwoning die bij elkaar zijn getrokken. Overal vonden we verrassende hoekjes en doorganggetjes. En er was ruimte voor een atelier.”

Dat zit beneden aan de voorkant, het museum neemt de achterste helft in beslag. Je vindt er opgezette vogels, schelpen, vlinders, spinnen, maar ook skeletten en sterkwaterpreparaten. Voor veel opgezette dieren maakt Klaas diorama's waarin hij hun leefomgeving zo precies mogelijk nabootst.

Daarvoor verzamelt hij ook gras, mosjes en takjes. „Het gaat maar door. Eigenlijk is het huis alweer te klein, het is woekeren met ruimte.” Maar stoppen is moeilijk: „Er is altijd wel iets moois dat ik nog graag in mijn museum zou zien: verzamelen is een verhaal met een open eind.”



Als klein jochie zwierf Klaas tijdens kampeervakanties op Schiermonnikoog al het hele eiland over om te ontdekken.

